

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ समारोप्यवाहनेष्विति शेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पृषत्यश्विं ब्रह्मरिण्यः ॥ १० ॥ किशोरोणां अश्वशावकानां किशोरोऽश्वस्य शावक इति मेदिनी अंगनेनृत्यशिक्षाभूमौ ॥ ११ ॥

एवमुक्त्वासधर्मात्माविदुरंधर्मवित्तमम् ॥ शोकविप्रहतज्ञानोयानमेवान्वपद्यत ॥ ३ ॥ गांधारीपुत्रशोकार्ताभितुवचननोदिता ॥ सहकुंत्याय तोराजासहस्री
भिरुपाद्रवत् ॥ ४ ॥ ताः समासाधराजानं भृशं शोकसमन्विताः ॥ आमंत्र्या न्योन्यमीयुः स्मभृशमुच्चुकुशुस्ततः ॥ ५ ॥ ताः समाश्वासयत्क्षत्ताताभ्यश्चार्ततरः
स्वयम् ॥ अश्रुकंठीः समारोप्यततोसौ निर्ययौ पुरात् ॥ ६ ॥ ततः प्रणादः संजज्ञे सर्वेषुकुरुवेश्मसु ॥ आकुमारं पुरं सर्वमभवच्छोककर्शितम् ॥ ७ ॥ अदृष्टपूर्वाया
नार्यः पुरादेव गणैरपि ॥ पृथग्जनेन दृश्यंते तास्तदानिहतेश्वराः ॥ ८ ॥ प्रकीर्य केशान्सुशुभान् भूषणान्यवमुच्य च ॥ एकवस्त्रधरानार्यः परिपेतुरनाथवत् ॥ ९ ॥ श्वे
तपर्वतरूपेभ्योगृहेभ्यस्तास्त्वपाक्रमन् ॥ गुहाभ्यइव शैलानां पृषत्योहतयूथपाः ॥ १० ॥ तान्युदीर्णानि नारीणां तदा वृंदान्यनेकशः ॥ शोकार्तान्यद्रवन् राजन्किशो
रीणामिवांगने ॥ ११ ॥ प्रगृह्यवाहन् क्रोशंत्यः पुत्रान् भ्रातृन्पितृन्पि ॥ दर्शयंतीव ताहस्मयुगांतलोकसंक्षयम् ॥ १२ ॥ विलपंत्योरुदंत्यश्वधावमानास्ततस्ततः ॥ शो
केनोपहतज्ञानाः कर्तव्यं न प्रजज्ञिरे ॥ १३ ॥ ब्रीडांजग्मुः पुरायाः स्मसखीनामपियोषितः ॥ ता एकवस्त्रानिर्लज्जाः श्वश्रूणां पुरतोऽभवन् ॥ १४ ॥ परस्परं सुसू
क्ष्मेषु शोकेष्वाश्वासयंस्तदा ॥ ताः शोकविह्वलाराजन्नावैक्षंत परस्परम् ॥ १५ ॥ ताभिः परिवृतो राजारुदतीभिः सहस्रशः ॥ निर्ययौ नगरादीनस्तूर्णमायोधनं प्र
ति ॥ १६ ॥ शिल्पिनो वणिजो वैश्याः सर्वकर्मापजीविनः ॥ तेषां पार्थिवं पुरस्कृत्य निर्ययुर्नगराद्वहिः ॥ १७ ॥ तासां विक्रोशमानानामार्तानां कुरुसंक्षये ॥ प्रादुरा
सीन्महान्शब्दो व्यथयन् भुवनान्युत ॥ १८ ॥ युगांतकाले संप्राप्ते भूतानां दत्यतामिव ॥ अभावः स्यादयं प्राप्त इति भूतानि मे निरे ॥ १९ ॥ भृशमुद्विग्नमनसस्ते पौ
राः कुरुसंक्षये ॥ प्राक्रोशंतमहाराजस्वनुरक्तास्तदा भृशम् ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० धृतराष्ट्रनिर्गमने दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
वैशंपायन उवाच क्रोशमात्रंतो गत्वा ददृशुस्तान्महारथान् ॥ शारद्वतरुपद्रौणि कृतवर्माणमेव च ॥ १ ॥ ते तु दृष्ट्वैव राजानं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ अश्रुकंठावि
निःश्वस्य रुदंतमिदमब्रुवन् ॥ २ ॥ पुत्रस्तव महाराज कृत्वा कर्मसु दुष्करम् ॥ गतः सानुचरो राजन् शक्रलोकं महीपते ॥ ३ ॥ दुर्योधनबलान्मुक्तावयमेव त्रयोर
थाः ॥ सर्वमन्यत्परिक्षीणं सैन्यं ते भरतर्षभ ॥ ४ ॥ इत्येवमुक्त्वा राजानं रुपः शारद्वतस्ततः ॥ गांधारीपुत्रशोकार्तामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ क्रोशमात्रमिति ॥ १॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥